

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ସତଚାଳିଶ''''

ଆମେରିକୀୟ ରାଜନୀତିକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାରେ ଧର୍ମୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କ ଭୂମିକା: Pat Robertson
ଠାରୁ Christian Coalition ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-03-20

ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଲେଖ ସହିତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ:

“ଆମ୍ଭାବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଲୂଚକାରୀ ଶକ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚୟନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରିବ। ଆମ୍ଭାମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରୁ ଆସୁଥିବା ସନ୍ଦେଶମାନେ ଘୋଷଣା କରିବେ ଯେ, ରବିବାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ତୁଟି ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି କହିବେ ଯେ, ଦେଶର ନିୟମମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରି ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ମହାଦୁଷ୍ଟତା ପାଇଁ ବିଲୀପ କରିବେ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ ଯେ, ନୀତିନୈତିକତାର ଅବନତ ଅବସ୍ଥା ରବିବାରର ଅପବିତ୍ରକରଣ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯିତ ହେବାକୁ ଥିବା କ୍ରୋଧ ମହାନ ହେବ।” The Great Controversy, 589, 590.

“ନୈତିକତାର ଅବନତ ଅବସ୍ଥା ରବିବାରର ଅପବିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି” ବୋଲି ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର “ସାକ୍ଷ୍ୟ” ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନାର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଇତିହାସର ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଅଟେ। ଆମେରିକୀୟ ଟେଲିଭିଜନରେ ଏବଂ Christian Broadcasting Network (CBN) ଓ Christian Coalition-ର ସ୍ଥାପକ ପ୍ୟାଟ୍ ରବର୍ଟସନ୍ 1988 ମସିହାରେ Republican primaries-ରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲେ। ରବର୍ଟସନ୍‌ଙ୍କର ପ୍ରଚାରଅଭିଯାନ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମତବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସଚଳ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଇଡାଓଲୋଜିକାଲ୍ ବିଶ୍ୱାସସହ ସମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରିବା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା। ଶେଷକାଳରେ, 1989 ମସିହାରେ, ଆଠଜଣ ଶେଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜଣଙ୍କ ଇତିହାସରେ, Christian Coalition-ର ନେତା ଓ ସ୍ଥାପକ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କଲେ। ରିଗାନଙ୍କର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିତ୍ୱ ଇତିହାସ ଶେଷ Republican ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଅଟେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଯାଉଛି ଯାହା *The Great Controversy* ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଲେଖକୁ ପୂରଣ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କୋଆଲିଶନର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କୋଆଲିଶନ ସେହି ନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଟିକ୍ଟକ୍ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସରକାରର ରାଶି ଧରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସମାଧାନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ। ରିଗାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କୋଆଲିଶନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀଗତ ଭାବରେ, 1880 ଓ 1890 ଦଶକରେ ବ୍ଲେୟର ବିଲଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ରବିବାର-ଆଇନ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ରିଫର୍ମ୍ ମୁଭମେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କୋଆଲିଶନର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ରିଫର୍ମ୍ ମୁଭମେଣ୍ଟ 1888 ମସିହାରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ।

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ସଙ୍କଟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଙ୍କଟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ସମସ୍ତ ଯୁଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଘର୍ଷ ଆମ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ। ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ବାଣୀର ଅଧିକାର ଉପରେ ଭରସା କରି ଯେଉଁ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଚାଲିଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ସମାପତ୍ତ କରି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଆସୁଥିଲୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଆଖିଆଗରେ ଘଟୁଛି। ଅନ୍ତରାଳର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସାମିତ କରିବା ପାଇଁ ସଂବିଧାନରେ ସଂଶୋଧନ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିର ବିଧାୟକମାନଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉଠାଯାଇଛି। ରବିବାର ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟ ତାମ୍ବୁଳକ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଜାତୀୟ ଆଗ୍ରହ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ର ଏକ ବିଷୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଆମେ ଭଲଭାବେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଆମେ କି ସେହି ପରିଣତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ? ପରମେଶ୍ୱର ଯେ କଭର୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି—ଆଗରେ ଥିବା ବିପଦ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା—ସେହି କଭର୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆମେ କି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ତାର ସହିତ ପାଳନ କରିଛୁ?”

“ରବିବାର ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ଅନେକେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଯାହା ଘଟିବ, ସେସବୁ ବିଷୟରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଘାତ କରୁଛନ୍ତି। ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ କେବେବି ବାଲବେଲର ସବୁଥର ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ରବିବାରୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିନାହାନ୍ତି। ଧାର୍ମିକ ବିଧାନର ପକ୍ଷରେ ଯେକୌଣସି ଆନ୍ଦୋଳନ ବାସ୍ତବରେ ପାପାସକ୍ତାନ୍ତ ପ୍ରତି ଏକ ରିଆୟତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଅନେକ ଯୁଗ ଧରି ବିବେକର ସ୍ୱାଧୀନତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବିରତ ଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଆସିଛି। ରବିବାର ପାଳନ, ଏକ ତଥାକଥିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭାବେ, “ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ” ପାଇଁ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରଖି; ଏବଂ ଏହାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା ହେବ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟୋଗିକ ସ୍ୱୀକୃତି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ରୋମାନବାଦର ନିଜେ ମୂଳ ଆଧାରଶିଳା। ଯେତେବେଳେ ଆମ ଜାତି ନିଜ ଶାସନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏକ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାପାସକ୍ତାନ୍ତ ସହ ହାତ ମିଳାଇବ; ଏହା ତାହାଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ସେହି ନିରକ୍ଷଣ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଜୀବନ ଦେବା ହେବ, ଯାହା ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ପୂଣ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାରେ ଉଚ୍ଚଳ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ନିଜ ସୁଯୋଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆତୁରତାର ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା।”

“ଧର୍ମୀୟ ବିଧାନର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଜାତୀୟ ସଂଗୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିକଶିତ ହେଲେ, ଗତ ଯୁଗମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବଳ ଥିବା ସେହି ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ଦମନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ। ସେତେବେଳେ ମାନବୀୟ ପରିଷଦମାନେ ଦେବଦୂତ ବିଶେଷାଧିକାରକୁ ନିଜେଙ୍କର ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରି ଶକ୍ତି ତଳେ ବିବେକର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାବାସ, ନିର୍ବାସନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲା। ଯଦି ପୋପତନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ତାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ବିଧିବଦ୍ଧ ଶକ୍ତିରେ ଆଣାଯାଏ, ତେବେ ଯେମାନେ ଜନପ୍ରିୟ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନତିସ୍ୱୀକାର କରି ବିବେକ ଓ ସତ୍ୟକୁ ବଲିଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଯାତନାର ଅଗ୍ନି ପୁନଃ ପ୍ରକୃଳିତ ହେବ। ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାୟ ସାକାର ହେବାର ସୀମାରେ ଅଛି।”

“ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ଆମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଆଲୋକ ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆମର କ୍ଷମତାଭିତରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୟାସକୁ ଯଦି ଆମେ ଅବହେଳା କରୁ, ତାହେଲେ ଆମେ କିପରି ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରହିପାରିବୁ? ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗୁରୁତର ସଙ୍କଟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ହେବାକୁ ସତର୍କ କରିବା ବିନା ଛାଡ଼ି ଦେବାରେ ଆମେ କି ସକ୍ଷମ ରହିପାରିବୁ?”

“ମାନବୀୟ ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠୁଳ କରାଯାଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, କାରାବାସ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରାଣହାନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପଦକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି, ଆମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଅବିରତ ସଂଘର୍ଷର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାଂସାରିକ ନୀତି, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସମନ୍ୱୟର ନାମରେ, ଦେଶର ନିୟମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାହ୍ୟ ଅନୁଗତତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ। ଏବଂ କେହି କେହି ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଏପରି ପଥକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିବେ: ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ରହୁ... ଯେ ଅଧିକାରମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି।’”

“କିନ୍ତୁ ଗତ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ର ପଥ କିପରି ରହିଛି? ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କରୁଣାବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ତାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ, ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ଆଉ କେବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ। ‘କିନ୍ତୁ ପିତର ଓ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମ ମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଯଥାର୍ଥ କି ନୁହେଁ, ତୁମେ ମାନେ ନ୍ୟାୟ କର। କାରଣ ଆମେ ଯାହା ଦେଖୁଛୁ ଓ ଶୁଣୁଛୁ, ସେସବୁ କଥା ନ କହି ରହି ପାରିବୁ ନାହିଁ।’ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟମରେ

ପରିତ୍ର । ଶର ସୁସମାଚାର ପ୍ର ଚାର କରି ଚାଲିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵ ରଙ୍କ ଶକ୍ତି ସେହି ସନ୍ଦେ ଶର ପକ୍ଷ ରେ ସାକ୍ଷ ୫ ଦେଲା।” Testimonies, volume 5, 711-713.

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଯାହା ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ 1880 ଓ 1890 ଦଶକରେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ସାର୍ବଜନୀନ ନୈତିକତାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ କରିବାର ଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବ; ଏବଂ ପୁଣି, 1989 ରେ ଶେଷ ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥିଲା। “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମହାନ ସଙ୍କଟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ସଂସାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କଟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି।” ସିଷ୍ଟର ହ୍ଵଇଟ୍ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ପଚାରନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ଆମକୁ ସେହି ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଏ, ତେବେ ଯଦି ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି କଥା ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିସାଧନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରୁ, ତେବେ କିପରି ଆମେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇପାରିବୁ? ଆମେ କି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବୁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗୁରୁତର ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ କୌଣସି ସତର୍କବାଣୀ ବିନା ଛାଡ଼ି ଦେବୁ?”

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା କେଉଁ ଆଲୋକ ରହିଛି, ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଆଲୋକ ଆଇନଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ୍ଵର କିପରି ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ଏହି କାରଣରେ ଦାୟୀ ଧରିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ କେବେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ନଥିଲେ? ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଏହି ଲେଖାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାୟୀ ଧରାଯିବ।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ତେମୋକ୍ରାଟ ଡ୍ରାଗନ ଶକ୍ତି, ରିପବ୍ଲିକାନ ମିଥ୍ୟାଭବିଷ୍ୟଦକ୍ତା ଶକ୍ତି, ପାପାଲ ଶକ୍ତି, ଇସ୍ଲାମ ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଏବଂ ସେପରି ସାକ୍ଷାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ଶାସକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୃଣାମୂଳକ ଭାଷଣ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା “ପକ୍ତି ଉପରେ ପକ୍ତି” ପଛଟିଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ, ଏବଂ ସେହି ପକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ସିଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆବୃତ୍ତିରେ ତୀବ୍ରତର ହେବ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟର ପୂର୍ବରୁ ଇତିହାସରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୋଟର ପ୍ରୟୋଗ କେବଳ ୧୮୮୦ ଦଶକ ଓ ୧୮୯୦ ଦଶକ ସହ ଥିବା ସମାନାନ୍ତରତାରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ଏହାର ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି। ଆମେ ଏମାତ୍ର ସିଷ୍ଟର ହ୍ଵଇଟ୍ଙ୍କ ଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିବା ଅନୁଲେଖରେ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦକୁ ସେହି ଦୁଇଟି ଉପାୟର ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଶୈତାନ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେ କିଛି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟୟ କରି ସେ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି।

୧୯୮୮ ମସିହାର ନିର୍ବାଚନ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରିଷ୍ଟିୟନ୍ କୋଆଲିସନ୍‌ର ଆଗମନ ପରେ, ଅଜଗରର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପଶ୍ଚିମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୈତାନୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ବିପୁଳ ପ୍ରକାଶ ଘଟିଲା। ଏହି ପ୍ରତିଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସମନ୍ଵୟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ନିୟମ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଛନ୍ଦୁବେଶ ଧାରଣ କରି ଶୈତାନଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତୀକରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ।

କାଥଲିକ ଧର୍ମର ପରିଧିରେ, 1990-ଦଶକରେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଦେଖିଲା ଯେ, କଥୁତ କୁମାରୀ ମରିୟମଙ୍କର ପ୍ରକାଶନସମୂହ, ତାହା ସହ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ସନ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ତସ୍ରାବୀ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣା, ଆକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ରୂପମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ମେଘହୀନ ଆକାଶରୁ ପୁଷ୍ପପାତ୍ର ବର୍ଷା, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସଂଗତ ଶୈତାନୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନ ସହିତ ଘଟିଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ, ଏହି ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଫଳ କରାଯାଇଥିବା ଭ୍ରମମାନଙ୍କରେ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ, ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାମାନ ଜନସାଧାରଣ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖାଗଲା, ସାମ୍ପାଦିକମାନେ ତଦନ୍ତ କଲେ, ଏବଂ Time ଓ Newsweek ପରି ପତ୍ରିକାମାନେ ଏହି ସବୁକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲେ।

ଭ୍ରାଗନର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ହିନ୍ଦୁ ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ, ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଚମତ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଗୁଣ୍ଡାଭରି ପାନୀୟ-ନିବେଦନ ପାନ କରି, ଶୈତାନୀ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଭାରତର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗାଁରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ଘଟଣା ମିଶରର ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପରି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା। BBC ଟେଲିଭିଜନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଏକ ଟୀକା-ଟିପ୍ପଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ମନେ ପଡ଼ିଥିବା ପରି BBCର ଟେଲିଭିଜନ ସମ୍ବନ୍ଧଦାତା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଲେ, “ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛି, ଯଦି ଆମେ ଆସନ୍ତାକାଲି ଲଣ୍ଡନ ମ୍ୟୁଜିୟମକୁ ଯାଇ ହିନ୍ଦୁ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ୍ଡା ନିବେଦନ କରିବା, ତେବେ କ’ଣ ଘଟିବ?” ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧଦାତାଙ୍କୁ ଲଣ୍ଡନ ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ଦେଖାଯାଇଲା, ଏବଂ କ୍ୟାମେରା ଚାଲୁଥିବାବେଳେ ସେ ସେହି ବଡ଼ ହିନ୍ଦୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ୍ଡା ନିବେଦନ କଲେ। ଗୁଣ୍ଡାଟି ଯେତେବେଳେ ମୂର୍ତ୍ତିର ଠୋକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ଦୁଧି ଚକ୍ଷଣାତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିଭିତରକୁ ଶୋଷି ନିଆଯାଇଲା।

ଅମେରିକୀୟ ଆଦିବାସୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମବାଦୀ ପରମ୍ପରାରେ “ମିରାକଲ” ନାମରେ ପରିଚିତ ଧଳା ବନ୍ୟ ମହିଷୀଟି ୧୯୯୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖରେ ଝିଅକନସିନର ଜେନସଭିଲ୍ ନିକଟସ୍ଥ ଡେଭ୍ ଏବଂ ଭାଲେରି ହାଇଡରଙ୍କ ଖେତରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା। ମିରାକଲ ଧଳା ଲୋମ ସହିତ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଜନ୍ମକୁ କେହି କେହି ଆଦିବାସୀ ଅମେରିକୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ବୋଲି ମନେ କରିଥିଲେ। ବିଭିନ୍ନ ଆଦିବାସୀ ଅମେରିକୀୟ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କରେ ଧଳା ବନ୍ୟ ମହିଷର ଜନ୍ମକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଗଭୀର ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ବୋଲି ଦେଖାଯାଏ, ଯାହା ଏକତା, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନବୀକରଣର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ମିରାକଲ ବ୍ୟାପକ ଧ୍ୟାନକର୍ଷଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମହତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା। ଧଳା ବନ୍ୟ ମହିଷର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଉତ୍ତର ଅତୀତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ଆଦିବାସୀ ଅମେରିକୀୟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମବାଦୀ ଧର୍ମର ସର୍ବାଧିକ ପବିତ୍ର ଅବଶେଷ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧ; କାରଣ ଧଳା ବନ୍ୟ ମହିଷର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କଥାରେ ହିଁ “ପିସ୍ ପାଇପ୍” ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଥିଲା।

୧୯୯୪ ମସିହାରେ, ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, “ହୋଲି ଲାଙ୍ଗୁର” ଆନ୍ଦୋଳନ, ଯାହା “ଚରୋକ୍ସୋ କ୍ଲେସିଙ୍ଗ” ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ, ୧୯୯୪ ମସିହାର ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ କାନାଡାର ଅଣ୍ଟାରିଓ ପ୍ରଦେଶର ଚରୋକ୍ସୋ ନଗରସ୍ଥ ଚରୋକ୍ସୋ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଭିନ୍ୟାର୍ଡ ଚର୍ଚ୍ଚରେ (ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ “କ୍ୟାଟ୍ ଦ ଫାୟର ଚରୋକ୍ସୋ” ନାମରେ ପରିଚିତ) ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପାଷ୍ଟର ଜନ୍ ଓ କ୍ୟାରୋଲ ଆର୍ନସ୍ଟ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ ପୁନର୍ଜାଗରଣ ସଭାମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଅବଧୂରେ, ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହାସ୍ୟର ପ୍ରକଟତା, ସେତୁସହିତ କମ୍ପାନ, କାନ୍ଦନ, ଏବଂ ଭଲିପଡ଼ିବା, କିମ୍ବ ପଶୁମାନଙ୍କ ଅନୁକରଣ କରିବା ଓ ପଶୁଧ୍ୱନି କରିବା ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶମାନ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ (ଯାହାକୁ ପ୍ରାୟତଃ “ଆମ୍ବରେ ବଧ ହେବା” କିମ୍ବ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଉ ହେବା” ବୋଲି କୁହାଯାଏ) ସଭାସଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ହାସ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅଂଶଗ୍ରାହୀମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ିଦେଇଥିଲେ; ଏହିକାରଣରୁ ସେହି ଘଟଣାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ “ପବିତ୍ର ହାସ୍ୟ” ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଚରୋକ୍ସୋ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଭିନ୍ୟାର୍ଡ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ହୋଇଥିବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସଭାମାନେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରୁ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲେ, ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ସମୁଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା। ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରୁ ଲୋକମାନେ ସେହି ହାସ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରୋଇ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯାଇବା ପରେ, ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ସେହି ଏକ ପ୍ରକାରର ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଦେବାକୁ ଲାଗୁଥିଲା।

ପ୍ୟାଟ୍ ରୋବର୍ଟସନ୍ 1960 ମସିହାରେ Christian Broadcasting Network (CBN)ର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ। CBN ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଟେଲିଭିଜନ୍ ନେଟୱାର୍କମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପ୍ରସାରଣ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଥିଲା। ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଧରି, CBN ଟେଲିଭିଜନ୍, ରେଡିଓ ଓ ଡିଜିଟାଲ୍ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପହଞ୍ଚ ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ବିସ୍ତାର କରିଛି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବବୃହତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମାଧ୍ୟମ ସଂଗଠନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି।

୧୯୮୮ ମସିହାରେ ସେ "Christian Coalition"ର ସ୍ଥାପନା କଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ର ପତି ପଦ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଲେ। ତାଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱାସ ସମାଜର ର ମୂଳସ୍ତମ୍ଭ ଓ "National Reform Movement" ଏବଂ "Lord's Day Alliance" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରେ। ଏହି ଉଭୟ ସଂଗଠନ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା; ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ମଦ୍ୟ ନିଷେଧ, ନାରୀମାନଙ୍କର ମତାଧିକାର, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଉପାସନାର ଦିନ ଭାବେ ସବୁ ଥିବା (ରବିବାର) ପାଳନ ସମ୍ମାନିତ ଥିଲା। ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଇଭାଞ୍ଜେଲିକାଲ୍ ପ୍ରେସ୍ ଓ ଟେଲିଭିସନ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟି ବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଥିଲା ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏକ "Christian nation" ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା। ରବର୍ଟସନ୍ "National Reform Movement" ଏବଂ "Lord's Day Alliance" ଉଭୟଙ୍କ ସମାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ସେହି କାରଣରୁ, ସେ "Regent University"ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କଲେ।

ପ୍ୟାଟ୍ ରୋବର୍ଟସନ୍ 1977 ମସିହାରେ ରିଜେଣ୍ଟ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି କ୍ୟାଥଲିକ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହ ସମ୍ମତରେ, ଯାହାକୁ ଉଲ୍ଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଏତେ ସାହସିକ ଭାବରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ। କ୍ୟାଥଲିକ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିକ୍ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏକ ଶୈତାନୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ଫଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉତ୍ତୁର କରେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପୁନର୍ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷର ଶାନ୍ତିକାଳ ରହିବ। ରୋବର୍ଟସନ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଦାୟକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଛି, ଯେମାନେ ବାଇବେଲର ସହସ୍ରାଧିକ ଯୁଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହଜାର ବର୍ଷୀୟ ଶାସନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବେ। "ରିଜେଣ୍ଟ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଦେଶବାହାରେ ଥିବା କୌଣସି ଶାସକ କିମ୍ବା ରାଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କିମ୍ବା ଉପଶାସକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

1989 ମସିହାର ଶେଷକାଳ ପୂର୍ବରୁ, କମେ କମେ 1960 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, 1888 ମସିହାରେ ରବିବାର ଆଇନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସଂଗଠନମାନେ ଚାପ ପକାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଆଧୁନିକ ସମକକ୍ଷ ସଂଗଠନମାନେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। 1989 ପରେ, ଶିକ୍ଷାଦାନୀୟ ପ୍ରକାଶନମାନେ ଅଜଗର, ପଶୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଡିନୋଟି ଉପାଦାନକୁ କମ୍ପୂର କରିଦେଲା। ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ 1989, ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଥିବା "ଶେଷକାଳ", ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୂଳକ ଅବଧୂର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯାହା ଚାଳିଶ-ଏକତମ ପଦର ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ରବିବାର ଆଇନ ଆସିଲେ, ଶିକ୍ଷାଦାନୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ "ପ୍ରତିରୂପଣ" କରୁଥିବା ପରି ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏବଂ ତାହାର ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରତାରଣାମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଓ ଆରୋଗ୍ୟଦାନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରାମୟ କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭରୁ ଯେ ଇତିହାସ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହି ଇତିହାସ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ହେଲା 1989, ସେହି କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭ। 1989 ରେ "ଲୋହ ପର୍ଦ୍ଦା"ର "ପ୍ରାଚୀର" ଧସିପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଏହି କାଳଖଣ୍ଡର ଶେଷରେ "ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତାର ପ୍ରାଚୀର" ଧସିପଡ଼େ। ଏହି କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭ ଆଠଜଣ ଅକ୍ରିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆରମ୍ଭ ପାପାସିଙ୍କ ସୋଭିଏତ ସଂଘରେ ନାସ୍ତିକତା ନାମକ ତାହାର ଶତ୍ରୁକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ନାମକ ତାହାର ଶତ୍ରୁକୁ ପାପାସି ଜୟ କରିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆରମ୍ଭ ସେହି ଆଠଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜଣକୁ (ଏକ ରିପବ୍ଲିକାନ) ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସହିତ ହାତ ମିଳାଏ, ଏବଂ ଶେଷ ସେହି ଆଠଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷଜଣ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଥିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀର ଧସାଇବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, ଏବଂ ଶେଷଜଣ ସେହିଜଣେ ଯେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବେ।

୧୯୭୦ ମସିହାରେ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଧୁନିକ ଜାତୀୟ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ନିର୍ବାଚନ ପରେ, ଶୈତାନୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ, ଜାତୀୟ ସଂସ୍କାର ବାଦୀମାନଙ୍କର ଅକ୍ତିମ ପ୍ରକାଶ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ପୁଣି ଉଠାଇବ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ଶୈତାନୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି। ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ, ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସାମାଜିକ ଏମିତି ନ୍ୟାୟଶୁ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା କେବଳ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜାତୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଅପସାରଣ

କରିଦେବ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଶୀଘ୍ର ଆବଶ୍ୟକ କଥାକୁ ସାଧାରଣ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଓ ଭୟଙ୍କର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ଏହିପରି ଚର୍ଚ୍ଚର ଆଧାର ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଯାହା ଫଳରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିତ ଜାତୀୟ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ—ଶ୍ରୀ ୧୫୯ ଯାତ୍ରାତାବାଦୀମାନେ—ଏହି ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ମାନଙ୍କର କାରଣକୁ ସେହି ନାଗରିକମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ, ଯେମାନେ ସେମାନେ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ” ବୋଲି କହିଥିବା ଦିନକୁ ଅପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁଛୁ ।

“ଯଦି ଆମର ଲୋକମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ନିଷ୍ପାଶ ମନୋଭାବରେ ରହିଆସୁଛନ୍ତି, ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଅବିରତ ରହନ୍ତି, ତେବେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଲାଗିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ସଚେତନ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସମୀପସ୍ଥ ବିପଦକୁ ଅନୁଭବ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏବେ, ପୂର୍ବେ କେବେ ନୁହେଁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ, ସଚେତନତା ଓ ସମ୍ବେଦନା କାର୍ଯ୍ୟର ନିଜମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ।”

“ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଦେଖାଯାଇନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଜନମାନେ ଆଜି ସେମାନେ ଯେ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ବହୁ ଆଗରେ ରହିଆସନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଝାପ ଦେବାର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ବାକୀ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଜାତୀୟ ସଂସ୍କାରକମାନେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସମୀଚ୍ଛ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ଜୋରଦାର ଭାବରେ ଆଗେଇ ଆଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମର ଅଗ୍ରଣୀ ପୁରୁଷମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା ନାହିଁ ଯେ ଆଲୋକ ଆମ ଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ରୋକି ରଖାଯାଉ—ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ, ଯାହାକି ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ଆମର ସମସ୍ତ ସେବକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ କ’ଣ ଗଠନ କରେ, ତାହା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ଜାତୀୟ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ କେହି କେହି ଏତେ ଅସ୍ମିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ମନେ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତାହାପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କଲେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶଠାରୁ ପୃଥକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଏପରିଭାବେ ଅର୍ଥ କରିଥିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ।”

“ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ବିପଦସମୂହ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପାହାରାଦାରମାନେ ନିଦ୍ରା ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ବର୍ଷକେତେ ପଛରେ ପଡ଼ିରହିଛୁ । ପ୍ରଧାନ ପାହାରାଦାରମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଚର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ତତ୍କାଳ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନେ ହରାଇ ନଦିଅଛନ୍ତି ।”

“ଆମ ସମ୍ମୁଖେ ଲଜମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷମାନେ ଯଦି ଏବେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶୁଣି ଲାବନ୍ଧ ଭାବେ ଆଗକୁ ନ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଭୟଙ୍କର କ୍ଷତି ଭୋଗିବେ । ପ୍ରାୟ ଯେତେବେଳେ ତଳଖାର ଆସୁଥିବାକୁ ଦେଖି ତୁରୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ଧ୍ୱଂସ ନି କରେ, ସେତେବେଳେ ପଞ୍ଜୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେହି ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂପର୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ନେତା ସଂକୋଚରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଛନ୍ତି, ମନେ ହେଉଛି ସେ କହୁଛନ୍ତି: ‘ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ । କୌଣସି ଭୁଲ ଥାଇପାରେ । ଆମେ ମିଥ୍ୟା । ସଚର୍ଚ୍ଚବାଣୀ ଉଠାଇବାକୁ ନ ପଡ଼େ ବୋଲି ସାବଧାନ ହେବା ଦରକାର ।’ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସଂକୋଚ ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତତା ସ୍ୱୟଂ ଚିହ୍ନିତ । କରୁଛି: ‘‘ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତ ।’’ ଉଭେ ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହି ଧାର୍ମିକ ସଂଗୋଧନ ପ୍ରାୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେତେକି ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ।’ ଏପରିଭାବେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରେରିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗୃତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସଚର୍ଚ୍ଚବାଣୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ନିଜ କାମ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଏ । ପ୍ରାୟ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ଧ୍ୱଂସ ନି ଦେଉନାହିଁ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଯେତେବେଳେ ସାବଧାନ ରହୁଛନ୍ତି, ନଚେତ ତାଙ୍କର ସଂକୋଚ ଏବଂ ବିଳମ୍ବର କାରଣରେ ପ୍ରାୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ବିନାଶ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି

ଦିଆଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ରକ୍ତ ର ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ରୁ ଚାହିଁ ନିଆଯିବ।”

“ଆମେ ଆମ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ହେବା ପାଇଁ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ; ଏବଂ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଆମ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଆମେ ପଚାରୁଛୁ: ଏହି ବିଷୟରେ ଆମ ଲୋକେ କି ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ? ଆମେ କି ଧୂଳକୁ ଉଠାଇ କରି ଧରିବାରେ ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଅଧିକାର ଓ ବିଶେଷାଧିକାର ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ କି? ସେହି ସମୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେମାନେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବରଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଛିନେବେ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରର ହାତକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ। ତେବେ, ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଆମେ କି ନିରବ ରହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରିବୁ?”

“ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜଗତ ନିଜ ଭାବଧାରା ଦ୍ୱାରା ରୋମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛି, ସେତେବେଳେ ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଏବଂ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ତାହାର ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଅବଲୋକନ କରିବା। ପାହାରାଦାରମାନେ ଏବେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଠାଇ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଯେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଆମେ କେଉଁଠାରେ ଅଛୁ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଉପଭୋଗ କରିଆସୁଥିବା ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଧିକାରମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହେଉ।”

“ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଶେଷ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦରବାରଗୁଡ଼ିକରେ ପୃଥିବୀର ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଜନତାଙ୍କୁ ଆମ ଉପରେ ଶୀଘ୍ର ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ମହାନ ଘଟଣାମାଳାରେ ତାଙ୍କ ଭାଗ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତିଶୀଳ ଘଣ୍ଟା କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଘଣ୍ଟା। ଏହି ବିଚିତ୍ରାଭିଷାକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ, ଯାହାମାନେ ଆମ ପାଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପମୂଲ୍ୟ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ, ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥସମୂହର ଭାର ବହନ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ କିମ୍ବା ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଗଢ଼ି ତୁଲୁଛନ୍ତି। ଆଜି ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯେ କଥାମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଛୁ, ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନେ କରୁଛୁ, ଆମେ ବହନ କରୁଥିବା ବାର୍ତ୍ତାର ଯେ ଆତ୍ମା, ସେହି ସବୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ଜୀବନର ସୁଗନ୍ଧ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁର ସୁଗନ୍ଧ ହେବ।”

“ମୋର ଭାଇମାନେ, ତୁମେ କି ଏହା ଅନୁଭବ କରୁଛ କି, ତୁମ ନିଜର ପରିତ୍ରାଣ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ, ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ତୁମେ ଏବେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ, ତାହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ? ତୁମ ପାଖରେ କି ସେହି ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର, ସେହି ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ସମର୍ପଣ ଅଛି, ଯାହା ତୁମକୁ ସେତେବେଳେ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବ, ଯେବେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରୋଧ ଉଦ୍ଧାପିତ କରାଯିବ? ଯଦି କେବେ ଇଶ୍ୱର ମୋର ଦ୍ୱାରା କଥା କହିଥାଇଥିବେ, ତେବେ ସେହି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଆଣାଯିବ, ଏବଂ ତୁମେ ଧାରଣ କରୁଥିବା ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମତକୁ କଠୋରଭାବେ ସମାଲୋଚିତ କରାଯିବ। ବହୁ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସମୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟକୁ ଆମ ଉପରେ ଇଶ୍ୱର ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି—ଆସନ୍ତୁ ସଙ୍ଗେ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା—ତାହା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବା ଉଚିତ।” Testimonies, volume 5, 714–716.